

JEN SILVERMANOVÁ

MRK



AJAK SE CÍTÍTE TEDŽ?

Dva lidé se míjejí ve společném prostoru.

Hledají sebe nebo kocoura?

Kdo skalpoval toho kocoura?

Nepotřebuje tady někdo doktora?

Jsem v pohodě?

Poznám, když ne?

Můžu si dopřát štěstí?

I když to znamená běžet nahý po čtyřech do lesa?

Jen Silvermanová

MRK

PŘEKLAD Klára Vajnerová

REŽIE Ondřej Rychlý

SCÉNA Lukáš Pečenka

KOSTÝMY Lucie Anna Zatloukalová

HUDBA Ondřej Brousek

PÍSNĚ Alasdair Bouch

Podklad pro písně Jára Barta Rolandova píseň Dan Kluger Překlad Kryštof Vondráček

HRAJÍ Eva Hacurová, Pavel Neškudla,

Tereza Krippnerová a Jan Sklenář

ČESKÁ PREMIÉRA 19. ledna 2021 v 19 h (on-line)



ZÁZNAM INSCENACE FastFilms s. r. o.

INSPICE A NÁPOVĚDA Martina Vašáková
SVĚTLA Filip Wiesner a kol.

ZVUK Michal Jiráň a Vladimír Papež

REKVIZITY Martina Kocourková

Autorská práva zastupuje agentura Aura-Pont s. r. o.,
Radlická 99, 150 00 Praha 5

Tereza Krippnerová a Pavel Neškudla





Jan Sklenář, Tereza Krippnerová, Pavel Neškudla,
Ondřej Rychlý a Eva Hacuřová

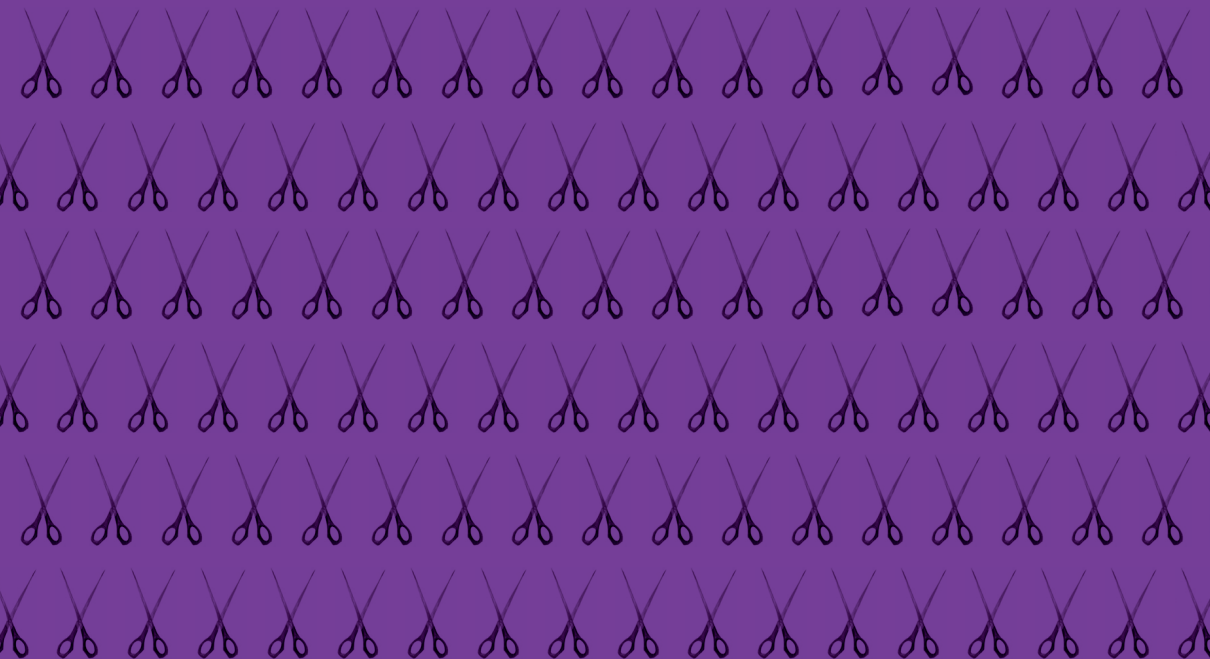
JEN SILVERMANOVÁ

Současná mladá americká dramatička, prozaička a scenáristka Jen Silvermanová se literatuře věnuje od dětství, a to jako čtenářka i jako aspirující spisovatelka. Vystudovala komparatistiku na Brownově univerzitě a tvůrčí psaní se zaměřením na drama na University of Iowa, doktorát získala na slavné newyorské umělecké akademii Juilliard School. Od dětství díky zaměstnání rodičů žila v mnoha zemích, delší dobu např. ve Francii a v Japonsku, kam se vrátila i jako dospělá. Mluví plynně japonsky, francouzsky, španělsky a portugalsky. Absolvovala řadu tvůrčích pobytů a programů pro mladé dramatiky a mnohé z jejích her získaly odborná ocenění. K nejznámějším patří hra *Roommate*, u nás poprvé uvedená pod názvem *Přítelkyně* v Divadle Ungelt.

Hru *Mrk (Wink)* napsala v roce 2016 a u příležitosti australského uvedení v roce 2019 o ní mimo jiné řekla: „Zajímala mě bublina amerického narativu z 50. let – manžel, který chodí do práce, manželka, která je v domácnosti a další atributy toho, jak vypadá normativní „ce-loomerická“ úroveň úspěchu – a co se stane, když se všichni v rámci této bubliny začnou měnit. Když hledáme věci, pro které nemáme ani jazyk, když následujeme naše nejtemnější impulsy, když věci, které chceme, nezapadají do rámců, které jsme si vytvořili nebo do kterých jsme byli dosazeni.“ Ústřední téma celé hry je podle ní „otázka, kým se můžeme stát, jak se můžeme transformovat, když se otevřeme novým představám“. Zvláštní konec hry pak označila jako oslavu, ale nebezpečnou oslavu. „Každý se vymanil ze svého stávajícího stavu, ale jak to skončí? Je to, co je dobré pro jednotlivce, nutně dobré pro společnost? Hra přináší proměnu jednotlivých postav, aniž by se snažila ujistit diváky, že všechno dobře dopadne.“



Eva Hacuřová a Jan Sklenář



PRAHA
PRAGUE
PRAGA
PRAG

VYDALO DIVADLO V DLOUHÉ, SCÉNA HL. MĚSTA PRAHY, V ROCE 2021

ŘEDITELKA Daniela Šálková

FOTO Michael Tomeš ILUSTRACE Tereza Bartůňková GRAFICKÁ ÚPRAVA Zdeněk Čížinský